

INVAZIJA EVROPE SE JE ZAČELA

Ameriške, britske in kanadske čete pristale v severni Franciji; prebivalci invazijske obale posvarjeni, da se umaknejo 22 milj globoko v zaledje

Priprave za invazijo zapadne Evrope so se vrstile 4 leta

Zavezniška invazija zapadne Evrope, največjega in najdržnejšega podvzetja v vojaški zgodovini sveta, je plod skorih 4-letnih skrbnih in metodičnih priprav.

Prve osnove načrta so se začele polagati kmalu po sesetu Francije in skoro čudežni rešitvi angleške armade iz Dunkerqueja spomladni 1940.

Za enkrat je moralna Anglija vse sile vrči v obrambo proti nemškemu zračnemu blitzkriegu. Ta borba je dosegla višek sredji septembra 1940. Zračni napadi so sicer nadaljevali, ampak od tedaj naprej so Nemci sami uvideli, doseženi rezultati niso upravičevali njihovih vprašanj.

Boji v Bosni in Sloveniji

LONDON, 4. junija. — Deset dni po masnem napadu, v katerem so Nemci zavzeli glavni stan maršala Tita, divjajo v zapadni Bosni še vedno ljuti boji.

Partizanske sile v Sloveniji pa so izkoristile nemško šibost, ki jo je povzročil prenos v Italijo in začela ofenzivo, v kateri so zavzeli Peč.

Maršal Tito poroča, da so Nemci poslali močno kolono,

podprt s tanki in oklopнимi avtomobili, da pomagajo ostan-

kom garnizije, ki je zbežala iz Peči, da pa je bila kolona, ki je imela prinesi pomoč, pogrena v beg s težkimi izgubami. (Kraj Peč v poročilu ni natančnejše identificiran, razen da se nahaja v Sloveniji.)

Nemški invazijski poizkus se je izjavil

Enkrat tekmo tiste dobe so Nemci poskusili z invazijo Anglije, ampak poizkus se je izjavil. Uradno ni bilo o tem nikdar poročano v javnosti, ampak že več mesecev in celo let so prisila v svet neuradna poročila, kako je britska zračna sila ujela v potopila na stotine nemških invazijskih bark.

Fiasco, ki so ga doživelji Nemci, je bil svarilo za Anglijo, da na hitro in nezadostno pripravljena invazija ne more uspeti.

Anglija je delata počasi, toda korenito

Angleži so se lotili priprav počasi.

Najprej so bile organizirane komando čete, ki so šle skoz

večletni razvoj priprav, pri čemur se ni prezrlo detajla tehni-

ke, ki ga zahteva te vrste bo-

jevanje.

Pračitne skušnje so dobile komando čete v sporadičnih napadih na nemške postojanke na kontinentu, obenem pa se je zbiralo informacije, udarjalo sovražnikove instalacije in dr. (Nadaljevanje na 4. strani)

Poročnik Medved je ujetnik v Nemčiji

Mr. in Mrs. John Medved, 788 E. 222 St. v Euclidu, Ohio, sta od vojnega departmanta prejela obvestilo, da se sin Edward, o katerem je bilo poročano, da je od 12. aprila pogrešan v Italiji, nahaja v nemškem ujetništvu. Edward je bil poročnik pri letalski sili, v katero se je javil kot prostovoljec v februarju 1942, preko morja pa je bil poslan preteklega decembra.

Pred odhodom v armado je bil uposlen pri Chase-Brass Cop-

Co. in ima pet bratov, od

katerih se dva nahajata v obo-

roženih silah, in eno sestro.

POLJSKI PREMIER DOSPEL V AMERIKO

WASHINGTON, 5. junija. — Danes je dospel v Zed. države poljski premier Stanislav Mikolajczyk, ki se bo posvetoval s predsednikom Rooseveltom in tajnikom Hullom glede poljske mize in splošnih evropskih vprašanj.

Prve osnove načrta so se začele polagati kmalu po sesetu Francije in skoro čudežni rešitvi angleške armade iz Dunkerqueja spomladni 1940.

Za enkrat je moralna Anglija vse sile vrči v obrambo proti nemškemu zračnemu blitzkriegu. Ta borba je dosegla višek sredji septembra 1940. Zračni napadi so sicer nadaljevali, ampak od tedaj naprej so Nemci sami uvideli, doseženi rezultati niso upravičevali njihovih vprašanj.

Nemški invazijski poizkus se je izjavil

Enkrat tekmo tiste dobe so Nemci poskusili z invazijo Anglije, ampak poizkus se je izjavil. Uradno ni bilo o tem nikdar poročano v javnosti, ampak že več mesecev in celo let so prisila v svet neuradna poročila, kako je britska zračna sila ujela v potopila na stotine nemških invazijskih bark.

Fiasco, ki so ga doživelji Nemci, je bil svarilo za Anglijo, da na hitro in nezadostno pripravljena invazija ne more uspeti.

Anglija je delata počasi, toda korenito

Angleži so se lotili priprav počasi.

Najprej so bile organizirane komando čete, ki so šle skoz

večletni razvoj priprav, pri čemur se ni prezrlo detajla tehni-

ke, ki ga zahteva te vrste bo-

jevanje.

Pračitne skušnje so dobile komando čete v sporadičnih napadih na nemške postojanke na kontinentu, obenem pa se je zbiralo informacije, udarjalo sovražnikove instalacije in dr. (Nadaljevanje na 4. strani)

Poročnik Medved je ujetnik v Nemčiji

Mr. in Mrs. John Medved, 788 E. 222 St. v Euclidu, Ohio, sta od vojnega departmanta prejela obvestilo, da se sin Edward, o katerem je bilo poročano, da je od 12. aprila pogrešan v Italiji, nahaja v nemškem ujetništvu. Edward je bil poročnik pri letalski sili, v katero se je javil kot prostovoljec v februarju 1942, preko morja pa je bil poslan preteklega decembra.

Pred odhodom v armado je bil uposlen pri Chase-Brass Cop-

Co. in ima pet bratov, od

katerih se dva nahajata v obo-

roženih silah, in eno sestro.

VRHOVNI POVEJNIK INVAZIJE

BULETINI

NORVEŠKI KRALJ SVARI PREBIVALCE

NEW YORK, 6. junija. —

Norveški kralj Haakon je v po-

sebeni radijski oddaji na prebi-

valce Norveške svaril pred pre-

zgodnjim vstavo proti Nemcem

in jih opozarjal, da čakajo za-

vezniških navodil.

KAJ PRAVI NACIJSKI RADIO V CALAISU

LONDON, 6. junija. — Na-

cijiski radio v Calaisu na fran-

coski obali je danes objavil na-

slednje naznanilo v angleščini:

"To je 'Dan odločitve.' Sedaj

bomo preskrbeli muziko za in-

vazijske sile."

ZAVEZNISKA LETALA NAD NEMČIJO

LONDON, 6. junija. — Radio

in Luksemburgu je danes nazna-

nih, da se zavezniška letala na-

hajajo nad južozapadno Nem-

čijo.

GENERAL DE GAULLE DOSPEL V ANGLIU

LONDON, 6. junija. — Gen.

Charles de Gaulle je danes do-

spel v Veliko Britanijo, in na-

znanjeno je bilo, da bo tekom

dneva imel nagovor na ljudstvo

Francije.

ZAVEZNISKA ZRAČNA SILA NAD BALKANOM

NEW YORK, 6. junija. —

Romunski radio je danes zju-

traj naznanil, da se sovražne

zračne formacije nahajajo nad

Belgradom in da plovejo proti

Romuniji.

PROGRESIVNE SLOVENKE KROZEK ŠT. 3

V sredo, dne 7. junija se vr-

si redna seja Progresivnih Slo-

venk, krozek št. 3. Pričetek ob

8. uri zvečer v Slovenskem dru-

štvenem domu na Recher Ave.

Članice so vabljene, da se seje

prijatelji so vabljeni, da se o-

pravila udeležijo.

ZADUŠNICA

V sredo, ob 7. uri zjutraj se

bo v cerkvi sv. Vida brala za-

dušnica za pokojnega Victor

Bezjak, ob priliki, prve obletni-

ce njegove smrti. Sorodniki in

prijatelji so vabljeni, da se o-

pravila udeležijo.

EISENHOWER- JEV POZIV NA ZAPAD. EVROPO

Prebivalstvo se opominja, da se drži proč od glavnih cest in prog. Zavezniške čete prinašajo svobodo!

LONDON, 6. junija. — Z gl. stana gen. Eisenhowerja je bil danes zjutraj naslovljen na ljudstvo, ki bivajo na evropski invazijski obali, naslednji radijski poziv:

"Začela se je nova faza zračne ofenzive. Obsegala bo vso zono, ne manj kot 35 kilometrov globoko od francoske obale. Prebivalci bodo dobili navodila s posebnimi naznanili, ki bodo vržena iz zavezniških letal."

Kmalu nato je bila po radiju oddana naslednja izjava gen. Eisenhowera:

Načrt invazije napravljen skupno z Rusijo

"Narodi zapadne Evrope! Danes zjutraj so se na francoski obali izkrcale čete zavezniške ekspedicione sile. To izkrcanje je del skupnega načrta Združenih narodov za osvoboditev Evrope, ki je bil napravljen v zvečernem vremenu z našo veliko rusko zavezniščino.

"Akoravno prvi napad morda ni bil napravljen v vaši lastni deželi, pa ura vašega osvobojenja ni večdaleč."

Besedilo posebnih navodil za prebivalstvo se glasi:

Posebna navodila za civilno prebivalstvo

"Napad se bo začel manj kot eno uro pozneje. Čim bo danes svarilo, se ima slediti naslednjim navodilom:

"1. Ako živate v večjem kraju, tedaj je treba, da ga takoj zapustite.

"2. Izberite pot iz mesta, ki je kolikor mogoče oddaljena od talce, ampak več znanih javnih osebnosti je svobodnih.

"3. Potujte peš in s seboj vzemite le stvari, ki jih nujoči potrebujete.

"4. Umaknite se najmanj dva kilometradalec na deželo.

"5. Ne zbirajte se v skupinah, ki bi utegnila izgledati kot koncentracije vojaških čet."

V radijskem apelu se opozarja prebivalce, da naj se izogibajo železniškim progom in naj vzamejo s seboj le stvari, ki jih lahko nosijo.

Na koncu se svetuje onim, ki morejo storiti, da se brez odlašanja umaknejo najmanj 35 milij globoko v zaledje, medtem ko naj drugi, ki tega ne morejo napraviti sedaj, čakajo nadaljnih navodil od strani zavezniškega poveljstva.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.

6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:

(Po raznašalcu v Clevelandu in po pošti izven mesta):
For One Year — (Za celo leto) \$6.50
For Half Year — (Za pol leta) 3.50
For 3 Months — (Za 3 meseca) 2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:

(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):
For One Year — (Za celo leto) \$7.50
For Half Year — (Za pol leta) 4.00
For 3 Months — (Za 3 meseca) 2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:

(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemskie države):
For One Year — (Za celo leto) \$8.00
For Half Year — (Za pol leta) 4.50

Entered as Second Class Matter April 28th, 1918 at the Post Office at Cleveland,
Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

Harold Laski (London):

O CHURCHILLOVEM GOVORU

Ceprav globoko spoštujem in občudujem Churchillia, vendar nisem prepričan, da je bil njegov zadnji govor eden njegovih velikih naporov. Govoril je o grmenju artilerije in o naših velikih uspehih v Italiji; nagovarjal je svet, pričakajoč vsako minuto invazijo in osvoboditev Evrope.

In vendar značaj njegovega govora sploh ni imel vzhodnosti njegovega govora, ki ga je držal med bitko za Britanijo. Ceprav je velikodušno govoril o izvanrednih uspehih Tita in pel slavo Sovjetski umiji, je bil to govor kraljevaškega voditelja, ne pa predsednika narodne koalicije. Govoril je o svetovni organizaciji, o nujni potrebi, da se prepreči agresija in poudarjal je važnost podvzetja korakov, da se prepreči ponovno agonijo zadnjih petih let.

A njegova glavna točka v govoru je bila hvala Francov Španije in njegova nepopustljiva zahteva, nasprotna Hullovemu prepričanju, da ni v našem interesu preprečiti rast fašizma v državah, ki se niso borile proti nam. Čuden in ogaben slavoslov poslaniku Hoaru je dal nekaterim ljudem misliti, da bo pod Churchillom postal naslednik zunanjega ministra Edena. Ministrski predsednik ni niti z besedico omenil, da je bila Španija udeležena pri napadu na Sovjetsko Rusijo. Izgledalo je, da bi mi morali biti iz srca hvaležni Francovi Španiji, da se ni pridružila nacistični zvezi, in da bi morali občudovati Hoarevo veščnost, da se je to zgodilo. Churchill ni niti z besedico omenil, da bi vstop Španije v vojno najbrže ponemil državljanjsko vojno.

Ponovil je, da se Atlantski čarter ne nanaša na osiščne sile. Povedal je, da v slučaju, da Poljska pristane na ruske teritorialne zahteve, bo ta dobila ozemlje na račun Nemčije. Oznanil je ustanovo svetovnega reda, ki bi sestajal iz sil, ki bi bile dovolj močne, da bi preprečile ponovne udore in pa mednarodni svet, v katerem bi bili reprezentirani vsi narodi, vsakokor pa ni bil v stanu jasno povedati, natančno kakšne bodo te ustanove.

Vsakdo, ki je bral zadnji zvezek Churchillove zgodovine prve svetovne vojne, ne more nikdar pozabiti ganljivega pisma, v katerem svari pred "Kartagenskim mirom." Posebno ganljivo protestira proti ponovitvi strašne pomote cesarske Nemčije s strani zavezniških, ko je ta anektirala Alsace-Lorraine. Dejal je, da je bil to eden glavnih povodov prve svetovne vojne. Vendar je pa Churchillov govor težko razumljiv, ako ne namerava storiti z Nemčijo isto kot so Nemci storili z deželami, ki so jih okupirali. Po njegovem namreč bo nekaj milijonov Nemcev imelo na izbiro tujo nadvlado ali pa emigracijo.

Ce sledi iz tega, da je to samo prenos nacističnih strahot z ene strani na drugo, tedaj bi jaz rek, da politika, bazira na nacističnem divjanju ne bo vodila k trajnemu miru. Mož s Churchillovim globokim razumevanjem zgodovine bi moral vedeti, da edina pot do miru ni po poti maščevanja, ampak po poti družabnega reda, v katerem bo v interesu Nemcev kakor tudi nas, da se vzdržimo upadov.

V svojem govoru je Churchill naredil opazko, da ta vojna postaja manj ideološka. V dokaz je omenil spremembe v Sovjetski Rusiji, Titove širokogrudne nazore, in pa up za boljše odnose v Grčiji pod novo vlado.

Veliki dogodki v zadnjih letih so nedvomno vrisali velike spremembe v miselnosti vsakega naroda, ki se uči iz izkušenj. Jaz si pa upam reči, da se Churchill globoko moti, če misli, da bo ta vojna postala manj ideološka, ko bodo naši sovražniki premagani. Nasprotno, velike možnosti obstajajo, da z zaključitvijo skupne borbe proti hitlerizmu po celem svetu bodo ustavni zakoni in družabni red dobili zelo ideološki značaj.

Zato ker sovjetska armada strumno salutira, še ne prenha biti socialistična. Ne verjamem, da bi po zmagi

nad fašizmom Jugoslavija in Grčija prisrčno sprejeli elemente starega reda; jaz sumim, da bo Francija morala najbrže korenito spremeniti temelje svojega gospodarskega reda ali pa se bo znašla pred revolucijo. Novi Daljni vzhod se bo zelo razlikoval od starega; balanca sil iz leta 1941 se ne bo nikdar obnovila. To pomeni, da bo z novo balanco prišla nova ideologija, kateri celo Churchill še ni posvetil svojih misli.

Slabost govora leži v tem, da obravnava Churchill vojno kot statični proces, ki se bo končal, ko bosta Nemčija in Japonska položili orožje. Nasprotno, dinamičnost povojskih dogodkov bo gotovo imela isti udarni vpliv na naš življenja, kot leta 1848. Na to se morajo Churchill in njegovi kolegi pripraviti. A iz njegovega govora vidim, da vstaja v njem Metternichov povojne dobe. Ni gotovo, da bo on našel odobravanje za vlogo, katero želi igrati.

Churchill o Jugoslaviji

V britiskem parlamentu je ministrski predsednik Winston Churchill dne 24. maja v obsirnejšem govoru podal pregled vojnega razvoja in smernice angleške vlade z ozirom na te razvoje. Ker državniki takih smernic ne razlagajo, če ni vsaj povprečnega soglašanja od strani zaveznikov, si moreno mislim, da v tem primeru Amerika in Rusija ne nasprotujeta objavljenim smernicam. Churchillov govor je bil dolg in so ga v celoti priobčili le maloštevilni ameriški listi; zato so ga čitali le maloštevilni naši rojaki, razen v kratkih izčrpkih. Nas seveda zanima, kaj je imel Churchill za povedati o Jugoslaviji, zato v naslednjem podajamo v prostem prevodu ves stihi del Churchillovega govora; ki se nanaša na Jugoslavijo:

"Preteklo jesen sem podal nekatera dolga poročila o poziciji Jugoslavije in naših odnosa v sestavljajočih se sestavljajočih s tamkajšnjimi različnimi jurisdikcijami. Neprilike in razsežnosti teh problemov so zelo velike. Treba je pomniti, da so pri tem prizadeti ne samo trije izraziti narodi, Srbi, Hrvati in Slovenci, ampak, da so dalje na jugu tudi Albanci, ki se drzno upirajo nemški vladni. Tudi oni so v sedanjem času razdeljeni na več tekmojučih in celo nasprotujučih si skupin.

"To, seveda, ima podporo britiske vlade. Mi ne vemo, kaj se bo zgodilo v srbskih delih Jugoslavije. Vzrok, zakaj smo prenehali pošiljati generalu Mihajloviču orožje in ga prenehali podpirati, je enostaven. *On se ni bojaval proti sovražniku in poleg tega so nekateri njegovi podrejeni sklepali prilagoditev s sovražnikom*, iz česar so nastajali oboroženi spopadi s silami maršala Tita, spremljani z mnogimi obdolžitvami in protiobdolžitvami in izgubami življenj patriотов, Nemcem v korist.

"Mihajlovič nedvomno drži močno pozicijo lokalno kot vrhovni poveljnik, in, če prestane biti vojni minister, to ne pomeni, da bi izgubil lokalni vpliv. Mi ne moremo prerokovati, kaj bo na napravil ali kaj se bo zgodilo.

"Mi smo se proklamirali za odločne podpornike maršala Tita zaradi njegovega junashkega in pasivnega boja proti nemškim armadam. *Mi mu posiljamo in mu nameravamo posiljati kar največ vojnih potrebi* in napraviti kar najbolj ozke stike z njim.

"Koristno so mi služili dolgi razgovori z generalom Velebitom, ki je bil tukaj na vojaški misiji od maršala Tita, in aranžiran je bilo med drugim, da naj maršal Tito pošlje semkaj enega osebnega vojaškega reprezentanta, da bomo v ozki stiki z vsem, kar se dela v Jugoslaviji in s kakim uspehom. To je, seveda, naknadno s stiki, ki so vzpostavljeni med maršalom Titom in glavnim stahom generala Wilsona na Srednjem Vzhodu, in, seveda, v soglasju z istimi.

"Toda pomniti moramo, da se to vprašanje ne vrati na samem generalu Mihajloviču. Imamo veliko skupin, morda do 200.000, srbskih kmetov, ki so proti Nemcem, toda so odločni Srbi, ki imajo svoje kmečke nazore glede kmečkega lastništva. Oni niso tako navdušeni za komunizem kot nekateri v Hrvatski in Sloveniji.

"Maršal Tito je v glavnem izgubil svoj komunistični obraz v svojem vojstvu kot jugoslovanski patriotski voditelj. On je ponovno izjavil, da nima namen spremnjin lastniškega in socialnega sistema v Srbiji, toda ta dejstva še niso bila sprejeta na drugi strani.

"Srbi so rasa z zgodovinsko preteklostjo. Bila je Srbija, iz katere je prišla iskra, ki je zavetila eksplozijo prve svetovne vojne. Mi se spominjam njenih logiki mora biti fašistični, da hoče biti katoličani. To je nauk privilegiranih razbojnikov na rodu.

Danes se gre v Jugoslaviji za dvoje vrste vlad. Za staro monarhistično, v kateri bi bil vsak duševni in socialni razvoj zapravljen — ali pa za združeno Slovenijo, katero si Osvobodilna fronta že tam ustvarja.

Dolžnost vsakega delavca in poštenega katoličana torej je, da podpre to Osvobodilno fronto, ki se prvič v zgodovini bori za sebe in proti okupatorjem. To ljudstvo, ki si želi svobode izpod tujega v domačega fašizma, si v tem resnem boju postavlja resnično podlagu za novo, demokratično Jugoslavijo.

"Vse, kar morem reči, je, da nam se mora dati nekliko primerno širine, da skupno delamo za to unijo. Bilo bi čisto lahko se popolnoma zavzeti za eno ali drugo stran. Jaz sem se dovolj jasno izrazil, na kateri strani so moje simpatije, toda nič ne bi moglo, Nemcem dati večjega veselja, kot da bi se ti gorski junaki pobijali v medsebojnih bojih.

"Mi ne moremo v tej krizi znamenjati ničesar, kar bi oviral pravo složnost na obširnem ozemlju, kjer je v tem času vezanih do dvanaščet nemških divizij v Jugoslaviji sami in vsega skupaj dvajset divizij na Balkanu in Egejskem otočju.

"Vse oči morajo biti obrnjene na skupnega sovražnika. Morda smo imeli v tej smeri nekoliko uspeha v Grčiji. Na vsak način to predstavlja naš smernicu napram Jugoslaviji, in zbornica bo vedela, da vsa vprašanja monarhije ali republike, levica ali desničarstva, so strogo podrejena glavnemu cilju, ki je v naših načrtih.

"V eni deželi podpirajo kralja, v drugi komunista. Mi ne nameravamo vysiljevati kakšne gotove ideologije. Mi samo hotemo poraziti sovražnika, in potem, v srečnem in jasnom miru, naj pride do najboljšega izraza volja ljudstva."

"Nova Doba"

Izjava društva

"Vipavski raj"

Članstvo društva "Vipavski raj", št. 312 S. N. P. J., je na zadnji mesečni seji prišlo do zaključka, da si šteje v dolžnost kot član SANSA, da se da glavnemu in izvršnemu odboru SANSA vse priznanje za delo, katerega je vršil do sedaj, in tako želimo, da ga bo vršil tu.

Zelimo, da se dela na tem, da se združi vse slovensko ozemlje Slovenije v okvirju demokratične Jugoslavije.

Obsojamo pa klerikalne propalice, ki v tem resnem času zlorabljajo vero in trošijo dežnar iz jugoslovanske kase, da organizacijo SANSU ugonobe.

Po njih logiki mora biti fašistični, da hoče biti katoličani. To je nauk privilegiranih razbojnikov na rodu.

Danes se gre v Jugoslaviji za dvoje vrste vlad. Za staro monarhistično, v kateri bi bil vsak duševni in socialni razvoj zapravljen — ali pa za združeno Slovenijo, katero si Osvobodilna fronta že tam ustvarja.

Dolžnost vsakega delavca in poštenega katoličana torej je, da podpre to Osvobodilno fronto, ki se prvič v zgodovini bori za sebe in proti okupatorjem. To ljudstvo, ki si želi svobode izpod tujega v domačega fašizma, si v tem resnem boju postavlja resnično podlagu za novo, demokratično Jugoslavijo.

Andrew Božič, predsednik John Strancar, tajnik Dorothy Marc, blag.

Iz partizanskega tiska

(Nadaljevanje)

Ni treba posebej povedati, kako ogromen pomen imajo za naše zatirane narode odločbe o operacijah, ki bodo kmalu pripeljale do zloma Nemčije. Bliznji konec vojske pomeni konec za vse one izrodke, ki računajo na onemogočnost po vojni in na izčrpovanost neizčrpljivih m oči našega naroda. Z isto silo in neomajno upornostjo, s katero vodimo borbo, želimo skorajnjega miru za obnovu naše izmučene domovine. Mir, ki bo prišel in ki mora priti čimprej, ne bo za nas mir sužnjev, nego mir zmagovalev v borbi za narodni obstanek in boljšo bodočnost. Samo tak mir hočejo naši narodi in vse, kar jim ga približuje, ima za njih ogromno vrednost.

Ravno tako ni potrebno nagaševati, kakšen pomen ima za nas odločba o kaznovanju vojnih zločincev. Predstavila je vse močno orodje, s katerim se Jugoslavija bore proti okupatorju. To praktično pomeni, da bodeta pomagati samo Narodno - osvobodilni vojski, ker se samo oni bori proti Nemcu in kvizilnški vojski. Povariti moramo, omenjeno stališče zaveznikov ni samo gole besede, temveč, da se resnično že izpreminja v realnost. Prvič, nam ni znano, da bi druhal okoli Draže Mihajloviča dobivala katerokoli pomoč od zaveznikov in drugič, je osvobodilni pokret v zadnjem času zares dobil znatno pomoč vsake vrste (oprema vojske z orodjem, nameščanje ranjencev in begnencev, itd.).

Ameriški in posebno angleški uradni krogi so že večkrat na razne načine potrdili, da se ne bodo mešali v naše notranje zadeve. Daleč smo od tega, da bi izjave smatrali zabole ge, ker nam nekatera dejstva potrjujejo, da zavezniški uradni krogi stopnjevno odpravljajo mnoge stvari, ki so motile, da bi se omenjene izjave prevedele v delo. (ukinjenje četniških straž v naših taboriščih v Italiji, možnost, da se v naših taboriščih mobilizirajo borci za narodno - osvobodilno vojsko in pošljeno v domovino itd.)

Ne moremo iti molče preko dejstva, da se je v zavezniškem tisku in radiu znatno izpreminil ton glede naše domovine in našega osvobodilnega gibanja. Vsa omenjena dejstva jasno kažejo, da so naši zavezniški Angleži in Amerikanci — na pravilih v sedanjih dobi znatne politične in materialne usluge našemu narodu in našemu gibaju. To njihovo stališče gotovo mnogo pripomore našemu notranjemu edinstvu v borbi proti okupatorju in bo znatno pripomoglo, da se razbijajo v prah in klepete pristašev begunske vlade, da smo proti Angležem in Amerikancem, in da bo prišlo na dan, kaj so pristaši begunske vlaže proti prijateljstvu in bratstvu v orodju.

Naše omenjena dejstva jasno kažejo, da so naši zavezniški Angleži in Amerikanci — na pravilih v sedanjih dobi znatne politične in materialne usluge našemu narodu in našemu gibaju. To njihovo stališče gotovo mnogo pripomore našemu notranjemu edinstvu v borbi proti okupatorju in bo znatno pripomoglo, da se razbijajo v prah in klepete pristašev begunske vlade, da smo proti Angležem in Amerikancem, in da bo prišlo na dan, kaj so pristaši begunske vlaže proti prijateljstvu in bratstvu v orodju

Marta Ostenso

STRASTNI BEG

(Nadaljevanje)

Linda se je usedla za mizo in predstavila. Ko je govorila, je bilo v sobi tiko kakor v grobu. Vse oči so ji bile uprte v obraz.

"Prepričana sem, da se bom lepo razumel," je izpregovorila Linda. "Za danes ostanite na prostorih, kjer ste, a jutri vas bom razvrstila po oddelkih. To bo najbolje, kajne?" Nasmehnila se je dvema dečeličinama deklamacijama, ki sta sedeli skupaj pri isti pisalni mizi. Ker ju je na ta način vprašala za mnenje, sta dečki krepko prikimali in nato zaščepitali druga drugi, kako lepa je nova učiteljica.

Linda je odprla veliko črno razredno knjigo ter pričela vpisovati njihova imena od vrste do vrste, kakor so sedeli.

"Thorvaldson Zofija, Ana, Una," je ponovila Linda imena treh dečk, ki so sedeli spredaj s snežnobelimi kitami. Za njimi sta sedela dva dečka iz Yellow Posta, mešanca, ki nista vedeli svojih imen in sta se vsa preplašena ozirala nazaj proti stajnjemu bratev, ki je sedel zadaj.

In tako je nadaljevala. Od Sandtovih, ki so stanovali dve milji vzhodno od Garoviha, jih je pet hodilo v šolo. Tu so sedeli otroci črnookega Madžara Klovacza. Njihov oče je imel domačijo na vzhodu več milj od Sandtovih. Bjarnassonovi so prišli od velikega jezera na zapadu. Vozili so sedem milj od doma do tele. Temnopoliti tatarski fantje od severnega obrežja Lattskega barja, ki jih je prisotnost učiteljice hipoma prevzela in obvladala. Večina od njih je bila prestara za šolo in jih drugi dan hržkone ni bilo več tjakaj.

Lindi je odleglo, ko je sprevredila, da si je pridobila otroke. Zdaj ne bo posebnih težav. Ozrla je po bornih, umith stenah. "Dobiti bomo morali nekaj silik," je dejala. "Ali ne bi hoteli danes malo slikati?"

Otroci so viharno pritrildili. Majhen islandski dečko iz Narrows, z lici kočaboklo in mešanka iz Yellow Posta sta domojanstveno razdelila po sobi skatice z barvami in hrapavi papir, ki ga je našla Linda v šolski omari.

Tako se je pričel prvi dan pouka v Oelandu.

VI

Bilo je v aprilu. Brest je pričel odpirati sluzasto drobno popolje in njegovo vejevje se je rahlo skratlato in rjavo pobarvalo. Bombaževeci so bili ovenčani s bogji matič. Bledo ozračje je na-

ALI ŽELITE BITI SLOKA?

Vprašajte po VITA SLIM
2.50 velika škatljica

Zaradi trganja (arthritis) obiščite Vitamino. Če ste neprestano utrujeni in zbiti, vam nudi high potency Vitamin D with B Complex olajšavo. Za 100 dni stane 2.95.

VITAMIN STORES, Inc.

East 9th & Euclid — CH. 7069

ZAVAROVALNINO

proti

ognju, tatvini, avtomobilskim

nesrečam, itd.

preskrbi

Janko N. Rogelj

6208 SCHADE AVE.

Poklicite:

ENDICOTT 0718

For the Liberation of Europe

STACKS OF WAR MATERIALS IN ENGLAND are supplying the Allied armies for the liberation of the continent of Europe. The above pictures show a few of the many large stockpiles of weapons made in British war factories—trucks, motorcycles, bombs and heavy guns. The designs of this equipment have been battle-tested in four and a half years of war. The stacks mount daily as the factories work all-out to provide "plenty and in time."

pravkar razorane zemlje se je dvigal proti nebu ko nekaj snovnega.

Lindo je veselilo, da jo želi Judita spremljati. Marsikaj se bosta lahko pomenili. Vkljub svoji mladosti je bila Judita dokaj bistrega duha, kar je bilo morda posledica njenih svoječasnih stikov z olandskimi učitelji, še bolj pa vpliv globoke, vrojene zavesti, ki jo je prejela od Amalije.

Linda je bila vesela dekletovega prirodnega duševnega bogastva in njenih pristnih izjav. Judita jo je manj pogosto, nego si je tega že zelela. Caleb je pazil, da je bila Judita čez dan zaposlena, bodisi doma ali na pouku, a ponoči je dekla bolj hre-

peno po spanju nego po tolažbi prijateljstva.

Učiteljica je stala pod lestvo in se razgovarjala z Martinom, ko je pričakovala Judito. Caleb je bil odšel v ropotarnico za orodje poleg gumna.

"Martin, krasno mora biti z lastnimi rokami graditi in popravljati," je dejala prostodušno. Martin je bil redkobesen. Še nikoli je ni svojevoljno nagovoril.

Pogledal je s strehe proti njej, polglasno zamrmral in sramežljivo zavilnil spodnjo ustnicno.

"Ni posebno krasno, če moraš delati ob vsakem vremenu," je odvrnil s težavo. Kri mu je šinila v podolgovato, topo očiščje in ogledovalo je pozorno drugo desko.

Ubogi Martin! Kot dvajsetleten fant je poznal le eno: delo.

Kaleb je stopil iz kolarnice.

Z levico si je pogladil desno polovico razmrščenih brkov; ta kretinja je postala Lindi že domača. Ni se ozrl na učiteljico. Bila je vesela njegove navade,

da se ni zanimal zanjo. To ji je dajalo več priložnosti, da ga je opazovala.

Judita je skočila na kobilo Lady in namignila Lindi. Kaleb se je okrenil in jo zagledal.

"Prerano je, da bi šla po živino," je dejal in dvignil pomembljivo veke proti njej. "Tisti stari sejalni stroj bi bilo treba prispeljati od Thorvaldsona. Po živino gre lahko Karli."

"Karli gre lahko tudi po sejalni stroj," je odvrnila Judita z jasnim glasom. Sedela je vzrvanano in zastavno na sedlu in je gledala hladno Kalebu v obraz.

Linda je sprevideela, da bi moral biti glede telesne moči Kaleba v strahu pred dekletom.

"Judita, ali si slišala, kar sem rekel?" je vprašal Caleb in podal škatlo žebanje Martinu. Glas mu je zvenel nežno, vsakdanje.

V odgovor je Judita zasukala kobilu proti dvojni vratom ter odjezdila po gozdnih poti. Linda se je povzpela na ponju, ki so ji ga bili privedli Sand-

Kennedy's Daughter Marries Briton

LONDON, ENG.—Soundphoto—Kathleen Kennedy, 24, daughter of Joseph P. Kennedy, former Ambassador to the Court of St. James, married the Marquis of Hartington, 26, son and heir to Duke of Devonshire in the Chelsea Registrar's office where this radiophoto was taken shortly after the civil ceremony. Behind the bride is her brother, Lt. Joseph Kennedy, U.S.N.

bovi otroci. Došla je Judito. Ta je od jeze posinjala v obraz.

"Dovolj mi je tega!" je vzrojila Judito. "Nikar naj si ne domišljuje, da smo živali, ki jih lahko kar takoj podi okoli."

Prejezdili sta vštric koček poti. Nato se je Judita obrnila nazaj.

"Nič ne koristi — znese se nad materjo, znano mu je, da grem k Sandbovim. Poizvedete, če Sven res pride domov. Ali boste, Linda?"

Učiteljica jo je prosila, naj jo imenuje samo "Lindo."

Prikimala je deklici na vprašanje in je odjahala po gozdnih poti, miglajoči v solnce. V plitkih jarkih ob obeh straneh poti se je razprostirala preprogna cvečeciga divjega drenova. Za to so se razlegali tihi in tiše zamolklki udarci Martinovega kladiva, padajočega po trhlih deskah korašnjaka.

VII

Sandbovi so bili ponosni na svojo leseno hišo, ki je bila obdana krog in krog z žično ograjo, a ne s potlačenim lesenskim plotom kakor Garova. Prostor okoli hiše je bil tako gosto zastrelst s črešnjami in divjimi čespljamimi, da so se hiša, skedenj in

(Nadaljevanje)

His patriotism is written in

BLOOD.

YOURS is written on every Bond you buy

in the 5TH WAR LOAN!

THE stepping stones to victory are red with blood of American heroes. Tarawa . . . Salerno . . . Cassino. Their patriotism is written in blood.

Your patriotism is written on every Bond you buy in this vital 5th War Loan. Your name on a War Bond means you're behind our invasion troops.

Help hasten the day of Victory by investing in extra War Bonds

now. Invest in more than you've ever purchased before. Invest \$100, \$200, \$300, \$400. Those who can, must invest thousands of dollars.

For this is the biggest job we've ever had to do. We can't fail our fighting men as they plunge into the biggest and bloodiest struggle of all.

WELCOME THE VICTORY VOLUNTEERS when they call to tell you about War Bonds

HERE'S ONE COAT MAGIC for Furniture, Walls, Woodwork

Buy a can of **DUCO** today!

Anybody can get a fine job with DUCO! Comes in glossy white and a full range of jewel-like colors. It brushes out smooth and easy—fast! No laps, no brush marks. It dries rapidly to a sparkling hard surface that's as easy to clean as a china plate. Try it and see!

DUCO

96c
pt.

The Easiest-to-Use Enamel

Kalan's Hardware

6421 ST. CLAIR AVE.

CLEVELAND, OHIO

FOOD FIGHTS FOR FREEDOM

"DON'T YOU BELIEVE IN SIGNS?"

ZADNJA KMEČKA VOJSKA

Zgodovinska povest iz leta 1573

Spisal AVGUST ŠENOA — Iz Hrv. poslov. L. J.

(Nadaljevanje)

"Kraljevska svetlost je preiskala vse," reče Hoszu, in ve razlikovali sumnjo in dokaza."

"Sumnjo?" zaškrpljaje Grdak in klone z glavo, "je-li sumnja, da solnce sije na nebu? A kaj se zgodi z menoj?"

"Idite, kamor vam dragoo!" odgovori suhoparno Majtenyi.

"In moja plača, moja krvavo zaslužena plača?" vpraša Grdak z drhtečim glasom in se prima za glavo. "Od leta 1566 se potom tukaj, pa nisem prejel niti votlega vinarja."

"Ako kaj dobite," reče Hoszu, "dobite o pravem času, potem ko se pregledajo računi, ker Bog ve —"

"Da, Bog ve, da sem poštnejak," dvigne Grdak glavo, "da nisem ogoljufal kralja niti za bobovo zrno. Razumem vse te spletke, gospoda, to je obrekovanje gospoda Taha, njegovo peklenko obrekovanje. Grem, z vama se nočem pravdati, ker je vaše uho gluho; grem, vama bo prištet greh, ako v tem kravem dvoru izbruhne požar in uniči kraljevino. Toda kralj mora izvedeti vse, ker hrvaški plemič se ne boji mažarskega carinara."

Mažara pokimata z glavo, a Tahi skoči na noge in zakriči:

"Ničvrednež, poberi se iz grada. Tu sem jaz gospodar."

"In tu te zaloči strela božje pravice, rabelj!" odvrne Grdak, dvignivši roko. Razčlanjen, razljučen zapusti bivši upravitelj grad, a ko je prišel do grajskih vrat, se zakrohotata gospodči Ga-briel za njim:

"Ha! Ha! Ha! Lahko noč, amice! Več sedaj, kaj je baron?"

Grdak krene na konju proti Brdovecu. Pred župniščem vpraša za gospodarja. Povedo mu, da je pri Eliji Gregoriču.

Napotki se tja in zavije na-ravnost na dvorišče. Pred hišo so sedeli župnik, Elija Grego-rič in sodnik Ivan Horvat.

"Pomagaj Bog!" ga pozdravi starci Babič, "kakšna sreča vas nosi v Brdovec, gospod Gr-dak?"

"Nesreča, oče!" odvrne s sozami v očeh upravitelj. "Bera-šem brez zavetja, brez vsega."

"Kaj je, za Boga?" se ustrasi duhovnik.

"Kaj?" se nasmejne bridko Grdak, "mažarska carinarka sta me za moje zvesto službovanje izgnala kakor psa in pro-dala vse posestvo susjedskemu

rabilj." Vsi trije preblede ka-kor smrt.

"Vse posestvo Tahu?" skoči na noge Elija. "To se imenuje torej pravica!"

"Bog se nas usmili!" sklene župnik roke.

"Srce mi pravi," povzame E-lija z drhtečim glasom, "da bo tekla kri, kakor gotovo je Bog."

Horvat je zgrabil svojo sod-niško palico, jo prelomil na kolenu in jo vrgel daleč od sebe, rekoč:

"Naj te vzame zlodaj! Ako sodijo vragi, je sramota za krščenega človeka, da se imenuje sodnik."

"A kaj je z vami, ubogi pri-jatelj moj?" vpraša Babič Gr-daka.

"Kaj vem? Ničesar, ničesar nimam. Tisto malo posestvice na Ogrskem, ki sem jo dobil po materi, mi je vzel siloma Ba-tor. Moj brat ima kup otrok, a koček zemlje, toda k njemu pojdem, dokler ne dobim služ-be."

Tedaj reče Gregorič:

"Ne zamerite mi, plemeniti gospod, mojih besed. Vi ste plemiči, jaz sem kmet, a vendar sem človek. Vi ste, tako mi Bog pomaga, velik poštenjak in do-ber kakor kruh. Ves kraj prosi Boga za vašo srečo, toda zade-la vas je nesreča. Le naj! To naše srce ve, koliko dobrega ste storili za nas; globoko smo si zapisali to v svoje srce, tega vam ne mo're izbrisati s a-m vrag. Koliko nesreč ste odvri-nili od naših ubogih glav, to ve vsak otrok, in tudi mojo hišo bi bila zadela nesreča, ako bi ne bilo vas. Naj vas ne bo sram moje ponudbe. Ti meni, jaz te-bi in Bog blagoslov, pravi star pregorov. Blizu Toplic na Kranjskem imam zemljo in hi-šo. Napotite se tja, tu bi ne bi li varni. Tahi je nema zver. On-di gospodarje, kakor hočete, dokler se ne najde boljša sreča. Oprostite mi, gospod, toda pri-šlo mi je iz srca. Tu — tu," na-daljuje kmet, "tu se bo, kakor vidim prijetilo še marsikaj." Grdak stisne kmetu debelo roko in reče z ginenim glasom:

"Hočem! Sprejemem, pošte-njak, da te ne razčalim. Ti si človek, pravi človek. Plemič bo kmetoval kmetu, dokler ne pri-de pravica od kralja."

Nem, s sklonjeno glavo je gledal župnik ta prizor. Dvigne glavo, dvigne roke proti neb-u in reče:

"Povzdignite, ubogi prijatelj, srce k Bogu! Žalostna so pota življena, težke poskušnje, ki nam jih pošilja Gospod. Toda nosite vdano svoj križ, ker bo-do povisani tisti, ki se ponikujejo, toda gorje onemu človeške-mu sinu, ki je izbrisal iz srca najlepše besede Odrešenikove: "Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe"; gorje njemu, ker sojeni bodo pravični in kri-vični. Da, vidim: prišla bo sodba, grozna sodba, ker je o-mahnila roka človeške pravice, ker je greh poplavil svet. Pravični Bog naj vam poplača vse dobrote, s katerimi ste olajšali bednemu ljudstvu njegovo su-ženjstvo!"

XXIII.

"Ljubo mi je, gospa mati," izpregovori Anka Konjska proti Uršuli Heningovi, "da ste prišli z Zofijo je nekaj časa k meni v Zagreb. Vi poznate Marto, ki čudno sanjari; skoro nam je popolnoma pokvarila Zofijo. De-klica se je povsem izpremenila. Nevoljna je, molčeča in razdražljiva, a pričakuje še vedno svo-jega Miliča, ki se gotovo nikdar več ne vrne."

"Ne vrne se?" vpraša hitro Uršula.

"Zagotovo ne. Poslušajte me, mati. Razgovarjala sem se mnogo o naši zadevi z Alapičem. Pravil mi je, kako pregovarja in pregovarja Taha in koliko truda ga stane, jaz pa sem mu potožila o naši nadlogi, kako da še nismo smeli ničesar ome-niti tega Zofiji in kako vas ve-že obluba do Miliča, in da bi bilo vsekakor treba poizvedeti, kje je ta mladenič in a kje je sploh še živ. Alapič je nekaj časa premisljal, nato mi pa reče, da se tem morebiti lahko po-maga. Poznam, mi reče, prebir-sanga človeka, po imenu Dr-mičiča, zakotnega pisarja, ki ga je izpodil Tahi iz službe. Ta človek se ne boji niti samega vraga. Pošljem ga kot ogleduha za Miličem, ki po njem gospod Ambrož povsodi povprašuje. In Alapič je poslal tega človeka."

"No, in ta človek?" vpraša Uršula.

"Se je včeraj vrnil, mati." "In Milič?"

"Je živ, toda sužen."

"Kje?"

"Vse vam povem. Alapičev o-gleduh se je napotil najprej v kraje, ki so bili nekdaj naši, a jih imajo sedaj v posesti Tur-ki, in je pričel povpraševati, kje da se nahajajo sužnji, ki so bili pred več leti zasužnjeni o-krog Kaniže. Iztuhtal jo je prav pametno. Najprej je treba po-iskati Mogajiča, blizu njega bo gotovo Milič, ako ni poginil. Reklji so mu, naj gre v Kostaj-nico, odtod v Dubico in nazad-

Naskok pri Dieppie je bil šola za zaveznike

(Nadaljevanje s 1. strani)

žalo nacijske garnizije v stanju stalnega alarmu.

Vsto v vojni od strani Žed-

držav je učinkoval kot brizg sveže krvi. Amerika je organizirala svoje lastne komando čete, takozvane "rangerje."

"No, in ta človek?" vpraša Uršula.

"Se je včeraj vrnil, mati."

"In Milič?"

"Je živ, toda sužen."

"Kje?"

"Vse vam povem. Alapičev o-gleduh se je napotil najprej v kraje, ki so bili nekdaj naši, a jih imajo sedaj v posesti Tur-ki, in je pričel povpraševati, kje da se nahajajo sužnji, ki so bili pred več leti zasužnjeni o-krog Kaniže. Iztuhtal jo je prav pametno. Najprej je treba po-iskati Mogajiča, blizu njega bo gotovo Milič, ako ni poginil. Reklji so mu, naj gre v Kostaj-nico, odtod v Dubico in nazad-

Naskok pri Dieppie je bil šola za zaveznike

4 leta

(Nadaljevanje s 1. strani)

žalo nacijske garnizije v stanju stalnega alarmu.

Vsto v vojni od strani Žed-

držav je učinkoval kot brizg sveže krvi. Amerika je organizirala svoje lastne komando čete, takozvane "rangerje."

"No, in ta človek?" vpraša Uršula.

"Se je včeraj vrnil, mati."

"In Milič?"

"Je živ, toda sužen."

"Kje?"

"Vse vam povem. Alapičev o-gleduh se je napotil najprej v kraje, ki so bili nekdaj naši, a jih imajo sedaj v posesti Tur-ki, in je pričel povpraševati, kje da se nahajajo sužnji, ki so bili pred več leti zasužnjeni o-krog Kaniže. Iztuhtal jo je prav pametno. Najprej je treba po-iskati Mogajiča, blizu njega bo gotovo Milič, ako ni poginil. Reklji so mu, naj gre v Kostaj-nico, odtod v Dubico in nazad-

Naskok pri Dieppie je bil šola za zaveznike

4 leta

(Nadaljevanje s 1. strani)

žalo nacijske garnizije v stanju stalnega alarmu.

Vsto v vojni od strani Žed-

držav je učinkoval kot brizg sveže krvi. Amerika je organizirala svoje lastne komando čete, takozvane "rangerje."

"No, in ta človek?" vpraša Uršula.

"Se je včeraj vrnil, mati."

"In Milič?"

"Je živ, toda sužen."

"Kje?"

"Vse vam povem. Alapičev o-gleduh se je napotil najprej v kraje, ki so bili nekdaj naši, a jih imajo sedaj v posesti Tur-ki, in je pričel povpraševati, kje da se nahajajo sužnji, ki so bili pred več leti zasužnjeni o-krog Kaniže. Iztuhtal jo je prav pametno. Najprej je treba po-iskati Mogajiča, blizu njega bo gotovo Milič, ako ni poginil. Reklji so mu, naj gre v Kostaj-nico, odtod v Dubico in nazad-

Naskok pri Dieppie je bil šola za zaveznike

4 leta

(Nadaljevanje s 1. strani)

žalo nacijske garnizije v stanju stalnega alarmu.

Vsto v vojni od strani Žed-

držav je učinkoval kot brizg sveže krvi. Amerika je organizirala svoje lastne komando čete, takozvane "rangerje."

"No, in ta človek?" vpraša Uršula.

"Se je včeraj vrnil, mati."

"In Milič?"

"Je živ, toda sužen."

"Kje?"

"Vse vam povem. Alapičev o-gleduh se je napotil najprej v kraje, ki so bili nekdaj naši, a jih imajo sedaj v posesti Tur-ki, in je pričel povpraševati, kje da se nahajajo sužnji, ki so bili pred več leti zasužnjeni o-krog Kaniže. Iztuhtal jo je prav pametno. Najprej je treba po-iskati Mogajiča, blizu njega bo gotovo Milič, ako ni poginil. Reklji so mu, naj gre v Kostaj-nico, odtod v Dubico in nazad-

Naskok pri Dieppie je bil šola za zaveznike

4 leta

(Nadaljevanje s 1. strani)

žalo nacijske garnizije v stanju stalnega alarmu.

Vsto v vojni od strani Žed-

držav je učinkoval kot brizg sveže krvi. Amerika je organizirala svoje lastne komando čete, takozvane "rangerje."

"No, in ta človek?" vpraša Uršula.

"Se je včeraj vrnil, mati."

"In Milič?"

"Je živ, toda sužen."

"Kje?"

"Vse vam povem. Alapičev o-gleduh se je napotil najprej v kraje, ki so bili nekdaj naši, a jih imajo sedaj v posesti Tur-ki, in je pričel povpraševati, kje da se nahajajo sužnji, ki so bili pred več leti zasužnjeni o-krog Kaniže. Iztuhtal jo je prav pametno. Najprej je treba po-iskati Mogajiča, blizu njega bo gotovo Milič, ako ni poginil. Reklji so mu, naj gre v Kostaj-nico, odtod v Dubico in nazad-

Naskok pri Dieppie je bil šola za zaveznike

4 leta

(Nadaljevanje s 1. strani)

žalo nacijske garnizije v stanju stalnega alarmu.

Vsto v vojni od strani Žed-

držav je učink